

BEVEZETÉS

Nagyszerű könyvek százai születtek a csendes-óceáni háborúról. E kötetek többsége három kategória valamelyikébe tartozik: általában véve a háborúról szólnak; egy-egy ütközetet vagy egy-egy aspektust világítanak meg minden részletében, vagy pedig egy-egy veterán saját élményeiről szóló visszaemlékezések. Jóllehet mindezeknek megvan a helyük egy ilyen fontos esemény historiográfiájában, van létjogosultsága egy további kategóriának is.

A *The Pacific* célja, hogy végigvezesse az olvasót a csendes-óceáni háborún, az elejétől a végéig, azoknak az embereknek a szemszögéből, akik megvívták. Ilyenformán az olvasó az egyéni narratíva közvetlenségét élvezzi, de egészként látja a háborút. E célt elérendő azért esett választásunk a kötetben foglalt öt történetre, mert jellemző tapasztalatokat tükröznek. Ezek az emberek részt vettek a csendes-óceáni háború legnagyobb ütközeteiben. Az öt embert összekapcsoló véletlen egybeesések és összefüggések révén a maguk kontextusában ismerhetjük meg az élményeiket. A történelmi perspektíva sokféleképpen tetten érhető. A megfelelő történetek körültekintő kiválasztása és aprólékos feltárása után a szerző úgy döntött, csak mérsékelten igyekszik a mindentudó látszatát kelteni. Célját tekintve ez a munka magától értetődően nem a teljes háború hiteles története, de még azoknak a csatáknak sem, melyekről szó esik benne.

Az ember számos veszéllyel szembesül, ha egyes személyek történetének elmesélésével próbálkozik. A források ellentmondanak egymásnak. A háború köde téves benyomásokat hagy maga után. Az idő köde tovább homályosítja ezeket a tévedéseket.

A dokumentumok hiányosak, némelykor pontatlanok, és inkább az összesített tapasztalást, semmint az egyéni élményeket mutatják meg. Mindamellett a háború során írt levelekre, jelentésekre és naplókra hagyatkozva ezeknek a problémáknak a többsége megoldható.

A történelemkönyvek a történeteket beszélik el. Ez a mű arra fókuszál, hogy minek a bekövetkeztére számítottak az emberek, mit éltek át, minek voltak tanúi, és hogy szerintük mi történt. Meglehetősen problematikus eldönteni, mit gondolt valaki egy adott időpontban, mielőtt a tudását új ismeretek árnyalták. Továbbra is az egykorú beszámolók a legjobb források. Ezek a beszámolók alkotják e könyv alapját. Olyan okokból, melyek nyilvánvalóvá válnak majd, úgy döntöttem, hogy nem különítem el egymástól az adott időben és a sok évvel később tett észrevételeket. Nagyon ügyeltem viszont arra, hogy az emlékezés rózsaszín glóriája ne homályosítsa el a tényeket.

A háborúval foglalkozó tudósok számára újdonságnak minősülnek Austin Shofner, Sid barátja, John „Csuhas” Tatum, John Basilone és Eugene Sledge naplói, levelei és jelentései. Ritka és rendkívül értékes dokumentumok ezek. E dokumentumok tették lehetővé a könyv életszerű és lendületes cselekményszövegét. Emellett új megvilágításba helyeznek kulcsfontosságú eseményeket és fontos személyeket, új információkat adnak róluk, amint azt az éles szemű hadtörténészek érzékelné fogják. Más szóval, bár a szerző tartalmas, átfogó, a tipikusra koncentráló, egykötetes könyvet szándékozott írni a Japán elleni háborúról, ez nem akadályozta meg abban, hogy valamelyest ő is gyarapítsa a témával foglalkozó szakirodalmat.

A könyv lapjain megjelenő személyek közül négy (Sidney Phillips, Austin Shofner, Vernon Micheel és Eugene Sledge) esetében a kutatás alapját egy meghatározott dokumentumcsoport alkotja: a katonai szolgálatukkal összefüggő feljegyzések, levelek, naplók, emlékiratok, barátaik emlékiratai, fényképek és interjúk. Mivel ez a könyv, amennyire csak lehetséges, az ő szavaikkal törekszik elbeszélni a történetet, bőségesen idéztem szó szerint és

a saját megfogalmazásomban ezekből a forrásokból (kivéve Eugene Sledge memoárját). A végjegyzetek túlbujánzását elkerülendő e forrásokra minden egyes történet első végjegyzetében, egy-egy „szupervégjegyzetben” hivatkozom. Az ötödik veterán története viszont nem volt ilyen módon kezelhető. John Basilone történetét vagy száz különböző forrás alapján építettem fel, melyek egyike sem jelent többet az egész egy darabjánál.

A SZEREPLŐK

A Japán elleni hatalmas és komplex háborút megérthetjük öt résztvevőjének nyomon követése révén. A csendes-óceáni háború kezdetének napján ebben a sorrendben találkozunk velük:

Austin C. „Rafkós” Shofner hadnagy – kiváló, hosszú katonai múltra visszatekintő család sarjaként Shofner hivatásos tengerészgyalogosnak tekintette magát. Közről szembesült a japán megszállás barbárságával, és alig várta, hogy harcba vezesse az embereit.

Vernon „Mike” Micheel zászlós – nem akarván megvárni, hogy behívják, otthagya a családi gazdaságot, és 1941 őszén elvégezte a flotta pilótaiskoláját. Egyre nagyobb kihívást jelentett számára, hogy haditengerészeti pilóta legyen.

Sidney C. Phillips – nemtörődöm, laza tinédzserként jelentkezett sorozásra a háború kezdetekor, csak mert a cimborája, William „W. O.” Brown rávette. Úgy gondolták, hogy a flottába állnak be, mivel az Alabama állambeli Mobile-ban haditengerészeti támaszpont működött.

„Manila John” Basilone őrmester – emigránsok gyermekeként örömét lelte a tengerészgyalogosok fesztelen életében. Mivel korábban már szolgált a tengeren túl, Basilone ismerte az Egyesült Államok posztkoloniális külpolitikáját. Úgy vélte, érdemes harcolni érte.